

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Société des Produits Nestlé S. A.**, se sídlem 1800 Vevey, Švýcarsko, zastoupen Mgr. Karlem Šindelkou, advokátem v Praze 1, Maiselova 15, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-454402/34905/2009/ÚPV ze dne 26. 4. 2010,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podáním ze dne 28. 6. 2010 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-454402/34905/2009/ÚPV ze dne 26. 4. 2010, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13. 5. 2009 o zamítnutí přihlášky ochranné známky zn. sp. O-454402 tvořené pouze barvou.

Barevné obrazové označení zn. sp. O-454402 tvořené odstínem modré barvy Pantone 288C bylo s právem přednosti ode dne 6. 12. 2007 přihlášeno pro výrobky ve třídě 30:

čokoláda, čokoládové výrobky, čokoládové cukrovinky, zmrzlina podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

S podáním přihlášky, jakož i v průběhu správního řízení předložil přihlašovatel řadu dokladů k prokázání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení, mj. 19 ks barevných kopií vánočních a velikonočních katalogů z let 1996 až 2005, CD se TV s reklamními spoty, prohlášení reklamní agentury Mediaedge:cia Czech Republic ze dne 18. 7. 2007, 12 ks čokoládových výrobků „Orion“ s účtenkou, 21 kopií faktur vystavených společností Nestlé Česko různým odběratelům čokoládových výrobků, průzkum „Orion modrá Trademark - Test asociace, č. projektu 200800317“ provedený společností TNS AISA.

V průběhu správního řízení žalovaný upozornil přihlašovatele, že přihlašované označení nemá rozlišovací způsobilost, a že přihlašovatel ani neprokázal nabytí rozlišovací způsobilosti (distinkitivity) užíváním tohoto označení v obchodním styku. Z toho důvodu správní orgán prvního stupně zamítnul přihlášku ochranné známky podle § 22 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, s tím, že přihlašované označení je vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek.

Rozklad podaný žalobcem a doplněný kopií dopisu společnosti TNS AISA ze dne 9. 6. 2009 ve věci průzkum „Orion modrá Trademark - Test asociace, č. projektu 200800317“, předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítnul rozhodnutím č. j. O-454402/34905/2009/ÚPV ze dne 26. 4. 2010.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný posoudil namítaný rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-104/01 Libertel Groep BV v. Benelux Merkenbureau a mj. uvedl, přihlašované označení je běžný odstín modré barvy, který není natolik specifický, aby umožňoval průměrnému spotřebiteli, jímž bude široká veřejnost, alespoň základní orientaci na trhu shodných výrobků vyráběných různými subjekty. Užití modré barvy v souvislosti s čokoládovými výrobky není neobvyklé, naopak může být běžnými spotřebiteli spojováno s označením pro druh čokolády, tedy jako mléčná čokoláda. To sice není pravidlem, ale přesto je spotřebitel zvyklý, že mléčná čokoláda je označována modrou barvou, oříšková čokoláda zelenou barvou a červená barva označuje výrobky z hořké čokolády. Modrá je rovněž symbol chladu a není neobvyklá ani na zmrzlínách.

Žalovaný dospěl k závěru, že zápisem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek by byl nepřiměřeně omezen přístup ostatních výrobců čokoládových výrobků k této barvě, neboť přestože je přihlašované označení tvořeno pouze jedním odstínem modré barvy, tj. Pantone 288C, nebudou běžní spotřebitelé rozlišovat mezi tímto specifickým odstínem a jinými běžnými odstíny. V praxi by tak došlo k zablokování většiny běžně užívaných odstínů této barvy pro ostatní soutěžitele, a proto žalovaný konstatoval, že přihlašované označení nemá rozlišovací způsobilost ve smyslu § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách.

Žalovaný se poté zabýval, zda jsou naplněny podmínky ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách, podle něhož označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost. Posuzoval všechny důkazní prostředky předložené přihlašovatelem jak v prvostupňovém řízení, tak i v rozkladovém řízení, a dospěl k závěru, že přihlašovatel získání takové vlastnosti přihlašovaného označení neprokázal.

Žalovaný se rovněž zabýval výsledku průzkumu provedeného společností TNS AISA a uvedl, že z něho sice vyplývá, že 76% všech dotázaných osob si spojilo čokoládové výrobky s přihlašovatelem, ovšem z průzkumu není patrné, zda spotřebitel byl při ukázce více odstínů modré barvy, byl schopen určit právě přihlašovaný odstín, tudíž výsledek pro získání rozlišovací způsobilosti nemůže být jediný určující, neboť ostatními předloženými doklady se přihlašovatelem nepodařilo prokázat, že spotřebitel bude vnímat primárně přihlašovanou modrou barvu skutečně jako ochrannou známku, tj. označení identifikující přihlašovatele na trhu. Tomuto závěru napovídá i skutečnost, že určité procento respondentů si předmětnou modrou barvu spojilo i s jinými výrobci čokoládových produktů.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že se jedná o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro jeho vnitřní rozpornost, když v rozhodnutí žalovaný uvedl, že zápisem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek by byl nepřiměřeně omezen přístup ostatních výrobců čokoládových výrobků k této barvě, avšak na druhé straně zapsal do rejstříku ochranných známek samostatné barvy, např. č. 304707.

Žalobce namítal rozpor skutkových zjištění s materiály ve správním spise, skutkové zjištění ohledně obvyklosti užívání modré barvy pro mléčnou čokoládu, nesprávné hodnocení spotřebitelského průzkumu, nesprávné hodnocení dalších důkazů, tj. použití modré barvy ve spojení s dalšími prvky (hvězda Orion), kdy žalovaný požadoval dominanci přihlašované barvy nad ostatními barvami a prvky, přičemž žalovaný měl vadně hodnotit vzájemné souvislosti mezi předloženými důkazy.

Žalobce dále namítal porušení zásady materiální rovnosti dle § 2 odst. 4 správního řádu a poukazoval na zápis ochranné známky samostatné barvy č. 304707 (červená barva pantone 485 C) pro společnost Vodafone Czech Republic a.s. a mezinárodní ochranné známky č. 644464 (fialová barva) pro společnost Kraft Foods Schweiz Holding GmbH.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 21. 12. 2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 26. 4. 2010.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 27. 8. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 22 odst. 1 zákona o ochranných známkách není-li přihlašované označení způsobilé zápisu podle § 4 nebo § 6, Úřad přihlášku zamítne. Není-li přihlašované označení způsobilé zápisu do rejstříku jen pro část výrobků či služeb, Úřad přihlášku zamítne v tomto rozsahu. Údaje o rozhodnutí o zamítnutí přihlášky Úřad zveřejní ve Věstníku.

Podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapiše označení, které nemá rozlišovací způsobilost,

Podle § 5 zákona o ochranných známkách označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Podle ustálené judikatury je rozhodujícím pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek hledisko průměrného spotřebitele. Rozlišovací způsobilost (§ 4 písm. b) zákona o ochranných známkách), tj. schopnost individualizovat zboží od určitého výrobce nebo z určitého obchodního zdroje, se pohybuje od naprosté identity, shodnosti v některých prvcích, přes podobnost způsobující zaměnitelnost, až po naprostou odlišnost. Rozlišovací schopnost označení je proto nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z více hledisek - vizuálního, fonetického, významového, porovnáváním druhu zboží a služeb či srovnáním dominantních prvků známkového motivu. Právní úprava ponechává na zhodnocení Úřadu průmyslového vlastnictví, zda přihlašované označení má dostatečnou rozlišovací způsobilost (distinktivitu). Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail.

Ze zákona o ochranných známkách, jakož i z ustálené judikatury SDEU, vyplývá, že přihlašovaná označení se posuzují jednotlivě a objektivně z hlediska příslušných zákonných ustanovení. V inkriminovaném případě bylo nutno kvalifikovat přihlašované označení jako označení neschopné zápisu do rejstříku ochranných známek ve smyslu § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách. Žalovaný správní orgán nepochybil, když přihlašované označení nezapsal do rejstříku ochranných známek, jeho rozhodnutí je v souladu se zákonem. Ze správního spisu je zřejmé, že žalovaný pro své rozhodnutí soustředil dostatečné množství podkladů a učinil tak v dostatečném rozsahu, který mu umožnil ve věci správně rozhodnout. Zjištění žalovaného nejsou s těmito podklady v logickém rozporu.

Podle rozsudku SDEU ve věci C-353/03 Société des produits Nestlé SA výraz „u  žív  n   ochrann   známky jako ochrann   známky“ tedy musí být chápán tak, že se vztahuje pouze na u  žív  n   ochrann   známky pro u  cely toho, aby výrobek nebo služba byly identifikovány zúčastněnými kruhy jako pocházející z určitého podniku (bod 29). Takov   identifikace, a tedy získání rozlišovací způsobilosti m   e přitom vyplývat jak z u  žív  n   prvku

zapsané ochranné známky jako součásti této ochranné známky, tak z užívání odlišné ochranné známky ve spojení se zapsanou ochrannou známkou. V obou případech stačí, že v důsledku tohoto užívání zúčastněné kruhy skutečně vnímají výrobek nebo službu, označené pouze ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, jako pocházející z určitého podniku (bod 30).

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že se jedná o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro jeho vnitřní rozpornost, když v rozhodnutí žalovaný uvedl, že zápisem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek by byl nepřiměřeně omezen přístup ostatních výrobců čokoládových výrobků k této barvě, avšak na druhé straně zapsal do rejstříku ochranných známek samostatné barvy, např. č. 304707. Městský soud v Praze tuto námitku odmítl jako neodůvodněnou, neboť žalovaný se dostatečně vypořádal se všemi námitkami a vyjádření přihlašovatele, dostatečným a srozumitelným způsobem pojednal všechny předložené důkazní prostředky, vysvětlil, proč je považoval za nedostatečné k prokázání rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách.

Pokud žalobce namítal, že přihláška ochranné známky tvořené jedním odstínem modré barvy, tj. Pantone 288C, byla zamítnuta, neboť toto označení není podle názoru žalovaného dostatečně distinktivní samo o sobě, není dostatečně originální, musel Městský soud v Praze přisvědčit závěrům žalovaného. V průběhu jednání tohoto soudu dne 27. 8. 2013 bylo zopakováno dokazování prováděné správními orgány před vydáním napadeného rozhodnutí. Za zásadní potom soud považoval porovnání dokladů předložených k prokázání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení, 19 ks barevných kopií vánočních a velikonočních katalogů z let 1996 až 2005, jejichž tmavě modrá barva není identická, jedná se o různé odstíny, nikoliv pouze přihlašovaný odstín modré barvy, tj. Pantone 288C. Soud dále porovnával žalobcem předložených 12 ks obalů čokoládových výrobků „Orion“ a musel rovněž konstatovat, že v modrém provedení byly pouze obaly mléčné čokolády „Orion“, zatímco v případě hořké čokolády převažovala červená barva a v případě čokolády s oříškové zelená barva, v případě čokolády s oříšky a hrozkami fialová barva, v případě bílé čokolády světle žlutá barva, v případě bílé čokolády s čokoládovými kousky barva odstínu okr, a případě náplně s příchutí marcipánu barva růžová. V celomodrém provedení byla tedy pouze mléčná čokoláda, nikoliv však pouze v přihlašovaném odstínu modré barvy, tj. Pantone 288C, nýbrž v kombinaci se světlejším odstínem modré barvy, známým z typické kombinace modrých barev hvězdy „Orion“. Soud proto musel přisvědčit závěrům žalovaného, že přihlašovatel neprokázal rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách.

Pokud se žalobce dovolával průzkumu „Orion modrá Trademark - Test asociace, č. projektu 200800317“ provedený společností TNS AISA, který je rovněž označen známou hvězdou „Orion“, v typické kombinaci dvou modrých barev, a to tmavšího odstínu modré barvy, tj. Pantone 288C v kombinaci se světlejším odstínem modré barvy. Musel soud přisvědčit hodnocení výsledku průzkumu provedeného společností TNS AISA, tak jak jej provedl žalovaný, když uvedl, že z něho sice vyplývá, že 76% všech dotázaných osob si spojilo čokoládové výrobky s přihlašovatelem, ovšem z průzkumu není patrné, zda spotřebitel byl při ukázce více odstínů modré barvy, byl schopen určit právě přihlašovaný odstín, tudíž výsledek pro získání rozlišovací způsobilosti nemůže být jediný určující, neboť ostatními předloženými doklady se přihlašovatelem nepodařilo prokázat, že spotřebitel bude vnímat primárně přihlašovanou modrou barvu skutečně jako ochrannou známku, tj. označení

identifikující přihlašovatele na trhu. Tomuto závěru napovídá i skutečnost, že určité procento respondentů si předmětnou modrou barvu spojilo i s jinými výrobci čokoládových produktů.

Pokud žalobce namítal rozpor skutkových zjištění s materiály ve správním spise, skutkové zjištění ohledně obvyklosti užívání modré barvy pro mléčnou čokoládu, nesprávné hodnocení spotřebitelského průzkumu, nesprávné hodnocení dalších důkazů, tj. použití modré barvy ve spojení s dalšími prvky (hvězda Orion), kdy žalovaný požadoval dominanci přihlašované barvy nad ostatními barvami a prvky, přičemž žalovaný měl vadně hodnotit vzájemné souvislosti mezi předloženými důkazy, musel soud všechny tyto námitky odmítnout jako neodůvodněné. Z žalobcem předložených obalů na čokolády „Orion“ jednoznačně vyplývá, že sám přihlašovatel používá kombinace barev na odlišení druhu čokolády - v případě hořké čokolády převažovala červená barva a v případě čokolády s oříškové zelená barva, v případě čokolády s oříšky a hrozkami fialová barva, v případě bílé čokolády světle žlutá barva, v případě bílé čokolády s čokoládovými kousky barva odstínu okr, a případně náplně s příchutí marcipánu barva růžová. Pouze obal mléčné čokolády „Orion“ je vyhotoven pouze v modrých barvách. Žalobce předloženými důkazními prostředky prokázal všeobecnou známost kombinace dvou odstínů modré barvy hvězdy „Orion“, nikoliv však přihlašovaného odstínu modré barvy, tj. Pantone 288C.

Pokud žalobce dále namítal porušení zásady materiální rovnosti dle § 2 odst. 4 správního řádu a poukazoval na zápis ochranné známky samostatné barvy č. 304707 (červená barva Pantone 485 C) pro společnost Vodafone Czech Republic a.s. a mezinárodní ochranné známky č. 644464 (lila barva) pro společnost Kraft Foods, musel soud rovněž tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Švýcarská firma Philippe Suchard v roce 1901 registrovala ochrannou známku „Milka“ jako zkratku slov „Milch und Kakao“, od té doby byla tabulka této čokolády nabízena v lila zabarveném obalu, s Milka-krávou (od roku 1973 rovněž v lila barvě) a s panoramatem Alp. Postupně zmizelo z balení jméno Suchard a barva lila začala hrát ústřední roli. V roce 1995 získal nástupnický koncern Kraft Foods pro Milka Lila jako první abstraktní barevnou známku evropského charakteru. Bundesgerichtshof ve svém rozsudku I ZR 91/02 ze dne 7. října 2004 ve věci Lila-Schokolade rozhodl, že barva „Lila“ pro balení čokoládového zboží smí být nadále používána pouze pro výrobky Milka, jinak existuje nebezpečí záměny, neboť 90% spotřebitelů se při výběru čokoládových cukrovinek řídí barvou lila.¹

V inkriminované věci je nesporné, že přihlašovaný odstín modré barvy, tj. Pantone 288C, „není ničím výjimečný, nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost, nepodařilo se mu nijak spotřebitele zaujmout ve srovnání s jím namítanou mezinárodní ochrannou známkou č. 644464 (lila barva), potažmo ochrannou známkou samostatné barvy č. 304707 (červená barva Pantone 485 C), která prošla obdobnou historií jako Milka lila.

V inkriminované věci se Městský soud v Praze, jakož i žalovaný ve správním řízení, v souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-108/97 a C-109/97 Windsurfing Chiemsee (body 49 a 51) zabýval všemi žalobcem předloženými důkazními prostředky, tedy všemi skutečností, které mohou prokázat, že přihlašované označení se stalo způsobilým identifikovat dotyčné služby, a posuzoval je globálně, vzal v úvahu zejména část trhu, pro kterou je přihlašované označení určeno, intenzitu, geografický rozsah a dobu užívání tohoto označení, výši investic, které podnik vynaložil na její reklamní podporu, podíl zúčastněných kruhů, který díky

¹ Viz Pipková, H.: Ochranná známka Společenství a ochranná známka v Evropském společenství, Praha: ASPI, a.s., 2007, str. 5

ochranné známce identifikuje výrobky nebo služby jako pocházející z určitého podniku, jakož i prohlášení obchodních a průmyslových komor nebo jiných profesních sdružení.

Pokud o žalobcem namítaný rozsudek SDEU ve věci C-104/01 Libertel Groep BV (Oranžová barva), považoval Městský soud v Praze za potřebné poukázat na jeho bod 65, podle něhož vnímání relevantní veřejnosti není nutně stejné v případě označení tvořeného samotnou barvou jako v případě slovní nebo obrazové ochranné známky, kterou tvoří označení, jež je nezávislé na vzhledu zboží, které označuje. Ačkoli je veřejnost zvyklá slovní nebo obrazové ochranné známky bezprostředně vnímat jako označení identifikující původ výrobku, není tomu tak nutně stejně, jestliže označení splývá se vzhledem zboží, pro které se zápis označení jako ochranné známky požaduje. Spotřebitelé obvykle nevyvozují původ zboží z jeho barvy nebo z barvy jeho obalu v případě, že neexistuje jakýkoli grafický nebo textový prvek, protože samotná barva není podle současných obchodních zvyklostí v zásadě užívána jako prostředek identifikace. Samotná barva obvykle nemá inherentní vlastnost spočívající v odlišení zboží určitého podniku. Ve výroku rozsudku C-104/01 potom SDEU mj. uvedl, že Při posouzení rozlišovací způsobilosti, kterou může mít určitá barva jakožto ochranná známka, je třeba zohlednit obecný zájem na tom, aby nedošlo k nepatřičnému omezení dostupnosti barev pro ostatní subjekty nabízející zboží nebo služby takového typu jako zboží nebo služby, pro které je požadován zápis. Samotné barvě lze přiznat rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) a odst. 3 směrnice 89/104 za podmínky, že z hlediska vnímání relevantní veřejnosti je ochranná známka způsobilá identifikovat zboží nebo službu, pro které je zápis požadován, jako pocházející od určitého podniku a odlišit toto zboží nebo tuto službu od zboží nebo služeb jiných podniků.

V inkriminované věci je tedy nesporné, že žalovaný se řídil při svém rozhodování závěry žalobcem namítaného rozsudku SDEU ve věci C-104/01 Libertel Groep BV.

Pokud se žalobce namítal porušení § 2 odst. 4 správního řádu, aniž by konkrétně uvedl, v čem toto porušení zákona spočívá, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Rozhodnutí bylo vydáno na základě správně zjištěného skutkového stavu, jehož rozsah byl determinován včas podanými námitkami žalobce ve správním řízení. Právní posouzení těchto námitek je v souladu se zákonem o ochranných známkách a je řádně odůvodněno. Žalovaný vzal v úvahu standardně užívaná kritéria podobnosti, a to hledisko vizuální, fonetické, sémantické, jakož i hledisko průměrného spotřebitele, přičemž předmětná označení byla posuzována v jejich komplexnosti, tj. i z hlediska jejich celkového dojmu. Rozhodnutí žalovaného je v souladu s ustálenou judikaturou SDEU.

Podle názoru soudu žalovaný správní orgán postupoval s respektováním rozsahu návrhu vymezeným žalobcem, napadené správní rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které proběhlo *lege artis*, správní orgán se standardně vyrovnal s uplatněným návrhem a skutečnostmi, které mu byly předloženy jako důkazy na podporu uplatněného návrhu; úvaha žalovaného je v souladu se správním spisem a v souladu se zásadami logického myšlení a není ani jinak vadná, na zjištěné okolnosti byla správně aplikována právní norma.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. srpna 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**